

20,1 pCt., i Københavns Amt 18,4 pCt., i Ringkøbing Amt 18,8 pCt., i Ribe Amt 17,4 pCt., i Bornholms Amt 20,0 pCt., i Svendborg Amt 16,0 pCt., i Randers Amt 18,5 pCt., i Maribo Amt 17,2 pCt., i Roskilde Amt 15,3 pCt., i Aarhus Amt 13,4 pCt., i Holbæk Amt 13,3 pCt., i Odense Amt 22,7 pCt. og i Frederiksborg Amt 14,4 pCt. (Afbrydelse af *Martin Hansen*). Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen gør mig opmærksom paa, at der er Forskel paa, om man regner med Vurderingssummerne eller med Købesummerne, men i den Tabel, jeg har brugt, staar: Købesummerne var højere end Vurderingssummerne i Procent, og det er altsaa disse Procenter, jeg har nævnt. I samme Forbindelse kunde jeg have Lyst til at nævne nogle Tal for Byernes Vedkommende. De gælder for Aarene 1920—21—22, og her viser det sig, at i Hovedstaden var de gennemsnitlige Købesummer 6,5 pCt. højere end Vurderingssummerne, i Provinsbyerne var de 8,7 højere, og for samtlige Byer, altsaa København indbefattet, var de 6,6 pCt. højere; i Landdistrikterne var Stillingen den, at for bymæssige Bebyggelser med over 1 500 Indbyggere var Købesummerne gennemsnitlig 13,4 pCt. højere end Vurderingssummerne, og i Landdistrikterne i øvrigt var de 20,4 pCt. højere. Vi ser altsaa, at der gennemgaaende er en Tendens til at vurdere noget lavere end Købesummerne, men denne Tendens gør sig stærkere gældende udenfor Byerne end i Byerne, altsaa ude paa Landet. Nu vil jeg haabe og ønske, at den Bestemmelse, vi satte ind i den nugældende Lov, da den sidste Gang blev revideret, om Oprettelse af Skyldraad maa have til Følge, at en Del af disse Fejl falder bort ved den Vurdering, der nu er foretaget pr. 1. Januar. Fejlene er altsaa endnu ikke helt fjernet, og, som jeg sagde før, de er størst for Husenes Vedkommende og er jo ikke fremkommet af ond Villie, tværtimod, men det er alligevel forkert at vurdere paa den Maade.

Blandt de Udtalelser, den højtærede Statsminister fremsatte ved den paagældende Lejlighed, var ogsaa følgende, der kom som Slutning: Ministeriet venter at finde fornøden Støtte i Rigsdagen til den Politik, hvoraf Hovedpunkter her er angivet. Naar man nu undersøger, om denne Imødekommen er vist i den Sommersamling, som blev afholdt, og i hvilken Statsministeren fremsatte denne Udtalelse, synes jeg ikke rigtig, man kan sige, at det var Tilfældet. Nu vil jeg haabe og ønske, at det har været særlige Grunde, der har gjort sig gældende,

og at denne Udtalelse, dersom Statsministeren gentog den paa nærværende Tidspunkt, vil blive modtaget med noget større Imødekommenhed end den, der gav sig Udtryk i Sommersamlingen. Vi Socialdemokrater har altid set paa Sagerne, enten saa det ene Ministerium eller det andet Ministerium sad, det var os ganske uden Forskel, selv om det var et Ministerium, vi syntes nok saa daarligt om, og jeg tror nok, jeg tør sige uden Overdrivelse, at der, siden vi havde de konservative Ministerier, ikke har været noget Ministerium, vi havde mindre tilovers for end netop det afgaaede; det skyldtes den Maade, hvorpaa det kom til Verden. Jeg vil derfor ønske, at vi nu kunde komme ind i en Tilstand, hvor vi saa paa Sagerne og bedømte dem derudfra. Det har vi altid gjort, og vi gjorde det ogsaa under det sidst afgaaede Ministerium. Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen ryster paa Hovedet. Han ved bedre end nogen, at i den Sag, som jeg omtalte før, om Grundskylden til Staten, viste vi netop saadanne saglige Hensyn, vi sagde ikke: Nej, dette Ministerium under vi ikke at gennemføre den Sag, det fortjener det ikke. Vi saa sagligt paa den og ydede vor Medvirkning. Vi har aldrig lavet Visnepolitik. Ja, aldrig vil jeg ikke sige, vi har drevet den, den Gang Venstre benyttede Visnepolitikken som Kamppolitik mod det daværende Styre. Som Forsøg var det ogsaa udmærket, og vi sluttede os dertil. Det viste sig senere ikke at være den mest radikale Politik. Det er ikke altid det, der som Middel ser mest radikalt ud, der fører til de radikaleste Resultater. Reformpolitikken derimod førte til det gode Resultat, at vi fik Parlamentarismen anerkendt i vort Land. Selv om der var meget delte Meninger derom indenfor Demokratiet, delte Meninger, som i et enkelt Tilfælde gav sig meget skarpe Udtryk, viste det sig alligevel, at det var den Politik, der sejrede; det var den tilsyneladende moderate Reformpolitik, som sejrede, hvorimod Visnepolitikken ikke førte til noget. Den førte til, at Statskassen blev fyldt, saaledes at de daværende Magthavere havde noget at tage af, derimod førte Reformpolitikken til lige det stik modsatte. Men, som sagt, jeg vil ønske og haabe, at der maa vises større Imødekommenhed i Fremtiden overfor denne Programudtalelse af den højtærede Statsminister om, at man inviterer til Samarbejde. Skulde dette Samarbejde saa ikke komme i Stand, bliver det Ministeriets Sag at overveje, hvilken Politik der da maa føres, og vi har den fulde Tillid til, at Ministeriet nok skal vide at